

3 Ιουνίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΩΤΗΡΗΣ Α. ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1059/91)

Οι περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμοί του 1990, (Κ.Δ.Π. 90/90) — Κ. 6(2) (δ) — Η παρεχόμενη εξουσία μπορεί να ασκηθεί μόνο πριν την προκήρυξη ή έστω τη λήξη της προθεσμίας προς υποβολή υποψηφιοτήτων — Ισχύς και εν προκειμένω της κρίσιμης ημερομηνίας κατοχής των προσόντων για διορισμό σε δημόσια θέση (*Republic v. Pericleous*) — Ζήτημα εκχώρησης της προβλεπόμενης στον Κανονισμό εξουσίας από το αρμόδιο Υπουργικό Συμβούλιο στον Υπουργό Αμυνας — Δε θεμελιώθηκε — Υπέρβαση εξουσίας στην κριθείσα περίπτωση.

Ο αιτητής, ένας από τους υποψήφιους για τη θέση Αξιωματικού στο βαθμό του Ανθυπολοχαγού στο Σώμα Υλικού Πολέμου, προσέβαλε την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, με την οποία επιλέχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος και ως επακόλουθο διορίστηκε στην επίμαχη θέση.

Με την προσφυγή αμφισβητήθηκε όχι μόνο το σύννομο της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του Υπουργικού Συμβουλίου αλλά και το παραδεκτό της υποψηφιότητας του ενδιαφερόμενου μέρους για την πλήρωση της θέσης. Ο Κ.6(2)(δ) των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990, Κ.Δ.Π. 90/90 (οι Κανονισμοί), περιόριζε τον απευθείας διορισμό προσώπων στη θέση Αξιωματικού, σε πρόσωπα ηλικίας μέχρι 30 ετών (κατά την ημερομηνία λήξης της προ-

θεσμίας). Ο όρος αυτός τέθηκε στην προκήρυξη της θέσης ως απαραίτητο προσόν για την υποβολή υποψηφιοτήτων. Κατά τον κρίσιμο χρόνο το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν άνω των 30 ετών.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

- 5
 - 10
 - 15
 - 20
 - 25
 - 30
 - 35
 - 40
1. Η εξουσία η οποία παρέχεται από τον Κ.6(2)(δ) των Κανονισμών για χαλάρωση του ορίου ηλικίας, άσχετα από το όργανο στο οποίο εναποτίθεται, μπορεί να ασκηθεί μόνο πριν την προκήρυξη ή έστω τη λήξη της ημερομηνίας για την υποβολή υποψηφιοτήτων. Οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση θα συνιστούσε αντινομία προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της ισονομίας που κατοχυρώνεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος. Κάθε άλλη ερμηνεία θα ισοδυναμούσε με την εκ των υστέρων νομιμοποίηση υποψηφιοτήτων για τη διεκδίκηση θέσης στο δημόσιο. Όπως έχει νομολογηθεί, η κρίσιμη ημερομηνία για την κατοχή των προβλεπομένων, από το Νόμο ή τους Κανονισμούς, προσόντων για διορισμό σε δημόσια θέση, είναι η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την υποβολή υποψηφιοτήτων [βλ. μεταξύ άλλων, *Republic v. Pericleous* (1984) 3 C.L.R. 577].
 2. Η εκχώρηση της 18/3/65 αφορούσε εξουσία που παρεχόταν (Άρθρο 5(2)(β)) από τους καταργηθέντες περί Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις, Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμους του 1961 - 1983. Ανάλογη πρόνοια δεν περιέχεται στον περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμο του 1990 (Ν. 33/90). Η διάσωση εκχωρήσεων εξουσίας (βλ. Γνωστοποίηση Κ.Δ.Π. 249/87), η οποία επιδιώκεται από τις διατάξεις του Άρθρου 29(2) του Ν 33/90, περιορίζεται εκ προοιμίου σε εξουσίες οι οποίες προβλέπονται τόσο από τον καταργηθέντα όσο και από το νέο Νόμο. Μόνο σ'εκείνη την περίπτωση, εκχώρηση βάσει του καταργηθέντος Νόμου θα μπορούσε να συσχετισθεί με εξουσία η οποία προβλέπεται από το νέο Νόμο.
 - Ο Ν. 33/90 δε ρυθμίζει το θέμα των προσόντων για διορισμό στις τάξεις των αξιωματικών του Στρατού. Η διαδικασία επιλογής των αξιωματικών και ο καθορισμός των απαιτούμενων προσόντων αφήνεται να ρυθμιστεί με Κανονισμούς.
 3. Οι Κανονισμοί που εκδόθηκαν, καθορίζουν το όριο ηλικίας και συγχρόνως παρέχουν εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο για χαλάρωση. Η εξουσία η οποία προβλέπεται από την επιφύλαξη του Κ.6(2)(δ) των Κανονισμών, δεν έχει εκχωρηθεί στον Υπουργό 'Αμυνας ή σε οποιοδήποτε άλλο όργανο ή σώμα. Συνεπώς η χα-

λάρωση του ορίου ηλικίας εκ μέρους του Υπουργού Άμυνας συνιστούσε, αφενός, υπέρβαση εξουσίας και, αφετέρου, κατάχρηση των εξουσιών του Υπουργικού Συμβουλίου.

- 5 Ενόψει της διαπίστωσης ότι αυτό τούτο το θεμέλιο της απόφασης είναι ακροσφαλές, Το Δικαστήριο δεν θα ασχοληθεί με οποιονδήποτε άλλο λόγο ο οποίος έχει προβληθεί για την ακύρωση της επίδικης απόφασης.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

10

Αναφερόμενη υπόθεση:

Republic v. Pericleous (1984) 3 C.L.R. 577.

15 Προσφυγή.

- 20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία επιλέγηκε το ενδιαφερόμενο μέρος για τη θέση Αξιωματικού στο βαθμό του Ανθυπολοχαγού στο Σώμα Υλικού Πολέμου, αντί του αιτητή.

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

- 25 *M. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

- 30 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ο αιτητής, ένας από τους υποψηφίους για τη θέση Αξιωματικού στο βαθμό του Ανθυπολοχαγού στο Σώμα Υλικού Πολέμου, προσβάλλει την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου (ημερομηνίας 1/8/91) με την οποία επιλέγηκε ο Σταύρος Νικολαΐδης και ως επακόλουθο διορίστηκε στην επίμαχη θέση.

- 35 Με την προσφυγή αμφισβητείται όχι μόνο το σύννομο της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του Υπουργικού Συμβουλίου αλλά και το παραδεκτό της υποψηφιότητας του ενδιαφερόμενου μέρους για την πλήρωση της θέσης. Ο Κ.6(2)(δ) των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυστηρετήσεις) Κανονισμών του 1990, Κ.Δ.Π. 90/90 (οι Κανονισμοί), περιορίζει τον απευθείας διορισμό προσώπων στη θέση Αξιωματικού, σε πρόσωπα ηλικίας μέχρι 30 ετών (κατά την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας). Ο όρος αυτός τέθηκε στην προκήρυξη της θέσης ως απαραίτητο προσόν, για την υποβολή υποψηφιοτήτων (βλ. Επίσημη Εφημε-
- 40

ρίδα της Δημοκρατίας της 9/11/90). Κατά τον κρίσιμο χρόνο το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν άνω των 30 ετών. Επομένως δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις για διορισμό και η υποψηφιότητά του ήταν απαράδεκτη. Οι καθ' ων η αίτηση υπεστήριξαν ότι η παρέκκλιση από τους Κανονισμούς θεραπεύθηκε με τη χαλάρωση του ορίου ηλικίας που εγκρίθηκε από τον Υπουργό Άμυνας μετά την επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους. Για την τροποποίηση του ορίου ηλικίας επικαλέστηκαν τις πρόνοιες της επιφύλαξης του Κ.6(2)(δ). Ο αιτητής υπέβαλε ότι η εξουσία που παρέχεται από την προαναφερθείσα επιφύλαξη για χαλάρωση του ορίου ηλικίας, μπορεί να ασκηθεί σύννομα μόνο πριν την προκήρυξη της θέσης και ότι η εκ των υστέρων άσκησή της συνιστά κατάχρηση εξουσίας. Επίσης εισηγήθηκε ότι η εξουσία για χαλάρωση ανήκει στο Υπουργικό Συμβούλιο, οπότε η άσκησή της από οποιοδήποτε άλλο όργανο συνιστούσε υπέρβαση εξουσίας. Είναι γεγονός ότι η εξουσία για τροποποίηση του ορίου ηλικίας που προβλέπεται από τον Κ.6(2)(δ) παρέχεται στο Υπουργικό Συμβούλιο. Οι καθ' ων η αίτηση υπεστήριξαν ότι η εξουσία αυτή εκχωρήθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο στον Υπουργό Άμυνας με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 18/3/65. Η απόφαση για εκχώρηση λήφθηκε στο πλαίσιο του περί Εκχώρησης της Ενασχήσεως των Εξουσιών του Απορреουσών εκ τινός Νόμου του 1962 (Ν. 23/62) και είχε ως αντικείμενο την εκχώρηση της εξουσίας για χαλάρωση του ορίου ηλικίας για πρώτο διορισμό στη θέση Αξιωματικού του Στρατού της Δημοκρατίας που προβλεπόταν από τον περί Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις και Κατάταξις) Νόμο του 1961 (Ν. 8/61 και τροποποιήσεις). Κατά τους καθ' ων η αίτηση, η εγκυρότητα του διατάγματος διεσώθη από το Άρθρο 29(2) του περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμου του 1990 (Ν. 33/90) με τον οποίο καταργήθηκαν οι περί Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις, Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμοι 1961 - 1983. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι Κανονισμοί, Διατάγματα και Γνωστοποιήσεις που εκδόθηκαν βάσει των καταργηθέντων νόμων τυγχάνουν εφαρμογής μέχρις ότου τροποποιηθούν ή ανακληθούν. Εφόσον το διάταγμα του 1965 δεν έχει τροποποιηθεί ή ανακληθεί, υποστηρίχθηκε ότι παρέμεινε σε ισχύ και, επομένως, παρείχε έρεισμα για την άσκηση της εξουσίας από τον Υπουργό Άμυνας.

Αντίθετα, ο αιτητής εισηγήθηκε ότι η έκδοση των Κανονισμών του 1990 συνιστά τροποποίηση του προϋπάρχοντος νομικού καθεστώτος και, επομένως, η εκχώρηση πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει ατονήσει. Εξέτασα και τα δυο θέματα που άπτονται του θεμελίου της επίδικης απόφασης. Η απόφαση στην οποία κατα-

λήγω είναι -

5 (α) Η εξουσία η οποία παρέχεται από τον Κ.6(2)(δ) των Κανονισμών για χαλάρωση του ορίου ηλικίας, άσχετα από το όργανο στο οποίο εναποτίθεται, μπορεί να ασκηθεί μόνο πριν την προκήρυξη ή έστω τη λήξη της ημερομηνίας για την υποβολή υποψηφιοτήτων. Οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση θα συνιστούσε αντινομία προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της ισονομίας που κατοχυρώνεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος. Κάθε άλλη ερμηνεία θα ισοδυναμούσε με την εκ

10 των υστέρων νομιμοποίηση υποψηφιότητας για τη διεκδίκηση θέσης στο δημόσιο. Όπως έχει νομολογηθεί, η κρίσιμη ημερομηνία για την κατοχή των προβλεπομένων από το νόμο ή τους Κανονισμούς προσόντων για διορισμό σε δημόσια θέση, είναι η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την υποβολή υποψηφιοτήτων [βλ. μεταξύ άλλων, *Republic v. Pericleous* (1984) 3 C.L.R. 577].

20 (β) Η εκχώρηση της 18/3/65 αφορούσε εξουσία που παρεχόταν (Άρθρο 5(2)(β)) από τους καταργηθέντες περί Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις, Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμους του 1961 - 1983. Ανάλογη πρόνοια δεν περιέχεται στον περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμο του 1990. Η διάσωση εκχωρήσεων εξουσίας (βλ. Γνωστοποίηση Κ.Δ.Π. 249/87), η οποία επιδιώκεται από τις διατάξεις του Άρθρου 29(2) του Ν. 33/90, περιορίζεται εκ προοιμίου σε εξουσίες οι οποίες προβλέπονται τόσο από τον καταργηθέντα όσο και από το νέο νόμο. Μόνο σ' εκείνη την περίπτωση, εκχώρηση βάσει του καταργηθέντος νόμου θα μπορούσε να συσχετισθεί με εξουσία η οποία προβλέπεται από το νέο νόμο.

25

30

Ο Ν. 33/90 δε ρυθμίζει το θέμα των προσόντων για διορισμό στις τάξεις των αξιωματικών του Στρατού. Η διαδικασία επιλογής των αξιωματικών και ο καθορισμός των απαιτούμενων προσόντων αφήνεται να ρυθμιστεί με κανονισμούς.

35

Οι Κανονισμοί που εκδόθηκαν, καθορίζουν το όριο ηλικίας και συγχρόνως παρέχουν εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο για χαλάρωση. Η εξουσία η οποία προβλέπεται από την επιφύλαξη του Κ.6(2)(δ) των Κανονισμών, δεν έχει εκχωρηθεί στον Υπουργό Άμυνας ή σε οποιοδήποτε άλλο όργανο ή σώμα. Συνεπώς η χαλάρωση του ορίου ηλικίας εκ μέρους του Υπουργού Άμυνας συνιστούσε, αφενός, υπέρβαση εξουσίας και, αφετέρου, κατάχρηση των εξουσιών του Υπουργικού Συμβουλίου.

40

Ενόψει της διαπίστωσης ότι αυτό τούτο το θεμέλιο της απόφασης είναι ακροσφαλές, δε θα ασχοληθώ με οποιοδήποτε άλλο λόγο ο οποίος έχει προβληθεί για την ακύρωση της επίδικης απόφασης.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

5

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα

10